

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ JUDr. J.**, nar. X., trvale bytom B., **2/ JUDr. Š.**, nar. X., trvale bytom B., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o právnu ochranu vo veci porušenia práva a právom chránených záujmov nedodržaním rovnakého zaobchádzania - § 3 ods. 5 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe, o nesúhlase Krajského súdu Bratislava s postúpením veci uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 39C/31/2010-79 z 28.2.2011, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 39C/31/2010, uznesením Okresného súdu Bratislava V z 28.2.2011 č.k. 39C/31/2010-79 **je d ô v o d n ý .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V uznesením z 28.2.2011 rozhodol o postúpení veci žalobcov označenej v záhlaví tohto uznesenia Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu, že žalobcovia sa domáhajú, aby im bola v zmysle § 105a zák. č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe vyplatená odmena a to v sume trojnásobku ich posledného funkčného platu, ktorá im nebola priznaná rozhodnutím žalovaného zo dňa 20. januára 2009 č.: OÚ-13-57/2009 a podľa § 246a ods. 1 OSP na rozhodnutie je miestne príslušný krajský súd, v obvode ktorého je všeobecný súd navrhovateľa, v uvedenej veci Krajský súd v Bratislave. Okresný súd v uznesení o postúpení veci obsahlo uviedol obsah žaloby a vyjadrenia a prednesy účastníkov v konaní. Poukázal

na ust. § 103, § 11 ods. 1 OSP, § 144 ods. 1 zák. č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe, § 244 ods. 1,2 OSP, § 246 ods. 1 a § 246a ods. 1 OSP a § 250d ods. 2 OSP.

Krajský súd v Bratislave nesúhlasí s postúpením veci, pretože konanie vo veci nároku na poskytnutie odmeny štátnemu zamestnancovi v zmysle § 94 ods. 1 písm. d/ a ods. 2 zák. č. 312/2001 Z.z. nie je konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, a preto je vo veci aj s poukazom na § 95 ods. 2 druhá veta OSP príslušný konať Okresný súd Bratislava V, podľa § 9 ods. 1 OSP.

Najvyšší súd podľa § 104a ods. 3 OSP rozhodol o dôvodnosti nesúhlasu krajského súdu, ktorým sú okresný aj krajský súd v ďalšom konaní viazané.

Najvyšší súd predovšetkým konštatoval, že žalobcovia podali žalobu o právnu ochranu vo veci porušenia práva a právom chránených záujmov nedodrzaním rovnakého zaobchádzania, a s poukazom na § 3 ods. 5 zák. č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a žiadali vyplatenie odmeny vo výške zodpovedajúcej trojnásobku ich posledného funkčného platu s úrokom od 1.2.2009.

Najvyšší súd z podkladov zadovážených okresným súdom zistil, že rozhodnutím z 20.1.2009 č. OÚ-13-36/2009 žalovaný rozhodol

- o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu v 2.rade (obdobné rozhodnutie vo vzťahu k žalobcovi v 1.rade sa v spise nenachádza)
- podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe bola štátnemu zamestnancovi priznaná náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu
- podľa § 105a zákona priznal odchodné vo výške posledne priznaného funkčného platu
- podľa čl. II ods. 4 Kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa na rok 2009 priznal odchodné nad rozsah § 105a zákona vo výške jedného funkčného platu
- podľa § 53 ods. 1 písm. e/ zákona bola štátnemu zamestnancovi uložená povinnosť zachovávať mlčanlivosť.

Iné rozhodnutie o práve alebo povinnosti štátneho zamestnanca výrok rozhodnutia neobsahuje.

Z dôvodovej časti rozhodnutia nevyplývajú skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by sa bol služobný orgán (vedúci služobnému úradu) v konaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zaoberal akýmkoľvek nárokom na odmenu. Rozhodnutie obsahuje poučenie o možnosti podať odvolanie podľa § 137 zákona.

Z uvedeného skutkového zistenia dospel najvyšší súd k záveru, že rozhodnutie č. OÚ-13-57/2009 z 20. januára 2009 neobsahuje výrok týkajúci sa nároku na odmenu, žiadna žiadosť žalobcu v 2. rade o priznanie takého nároku nebola uvedeným rozhodnutím zamietnutá a vecne sa takým nárokom služobný orgán ani v predmetnom rozhodnutí nezaoberal.

V konaní nebolo dokumentované vydanie rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade, nebolo dokumentované ani využitie opravného prostriedku proti takému rozhodnutiu, ktorým by bol žalovaný zamietol priznanie a vyplatenie požadovanej odmeny a nebolo dokumentované ani prípadné využitie inštitútu konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy pre nevydanie rozhodnutia o odmene.

Odvolací súd preto konštatuje, že nezodpovedá obsahu spisu dôvod postúpenia veci krajskému súdu, pre nevyplatenie odmeny a to v sume trojnásobku funkčného platu rozhodnutím žalovaného z 20.1.2009 č. OÚ-13-57/2009, pretože uvedené rozhodnutie sa takého nároku na odmenu ani netýka a ani ustanovenie § 105a zákona nárok na odmenu neupravuje (upravuje nárok na odchodné).

Okresný súd preto o postúpení veci na konanie podľa ustanovení V. časti OSP rozhodol v rozpore so zákonom, keďže neexistuje rozhodnutie služobného orgánu o nárokoch na odmenu zo služobného pomeru alebo o odmene súvisiacej so skončením služobného pomeru a nie je daná základná podmienka § 244 a nasl. OSP v spojitosti s § 247 ods. 1,2 OSP, t.j. existencia právoplatného rozhodnutia, ktorým by bol žalobca (obaja žalobcovia) ukrátený na právach.

Z uvedeného dôvodu bude aj naďalej vo vecnej príslušnosti okresného súdu potrebné konať a rozhodnúť o žalobe na plnenie (príp. určenie) tak, ako sa toho žalobcovia aj napriek poučeniu okresným súdom naďalej domáhali (podanie z 18.2.2011, čl. 59 spisu).

Okresný súd prehliadol, že na postúpenie veci nie sú splnené podmienky ani vzhľadom na uplatnený obsah žaloby a petit návrhu tak, ako to predpokladá § 249 OSP.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. marca 2012

JUDr. Ida H a n z e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková